

ZVON

148 Main St. - New Rochelle, NY 10802
P.O.Box 639 - Telefon: /914/636-4225

25. června

S V . I V A N

Svatý Ivan je postava spíše legendární než historická. Přesto si však uchovává určitý význam, protože je úzce spojen s počátky křesťanství v naší vlasti, s dobou knížete Bořivoje a jeho manželky Ludmily. Dokumenty máme jen o jeho úctě, ne o jeho osobě. Zcela jasný není ani jeho původ. Uvádí se, že pocházel z kmene Charvátů, sídlících tehdy v dnešním Podkrkonoší, a že byl synem jejich knížete Gostimysla. Podle

jiného názoru k nám přišel z území Chorvatů v Uhersku.

Dle legendy usiloval o křesťanskou dokonalost. Za tím účelem se rozhodl pro poustevnický život v neproniknutelných lesích, které tehdy pokrývaly ještě většinu Čech. Vybral si tiché údolí s potokem a skalami a našel si tam jeskyni, která by ho chránila před nejhorší nepohodou. Netušil však, že tato místa nejsou tak pustá a neobydlená, jak se na první pohled zdálo. V blízkosti dnešního Berouna byl hrad Tetín a na něm sídlil kníže Bořivoj a jeho žena Ludmila. Legenda vypravuje, že poustevník Ivan se živil lesními plody a mlékem ochočené laně. Lesy kolem Tetína byly vhodným místem pro hony a lov, a je tedy přirozené, že kníže Bořivoj při jednom honu se svou loveckou družinou poustevníka našel. Jeho život dle evangelních rad zapůsobil na knížete mocným dojmem a požádal proto Ivana, aby se s ním odebral na Tetín a tam se stal jeho duchovním rádcem. Ivan však odmítl opustit svou lesní samotu a dosavadní způsob života. Projevil jenom jedno přání: prosil, by mu poslali kněze, který by pro něho sloužil mši svatou a podal mu tělo Páně. Legenda praví, že to byl Pavel Kajch, pěstoun svatého Václava, který ho navštívil a uspokojil jeho největší touhu. Brzy po této návštěvě Ivan zemřel. Na knížecí rozkaz byl pohřben ve své jeskyni. Nad jeho hrobem Bořivoj dal sroubit malou kapličku k počtě svatého Jana Křtitele. Tak začala i úcta tohoto světce nejprve v okolí a později v celých Čechách.

Kaple se stala poutním místem a u hrobu se začaly dít zázraky. Z roku 1205 máme zprávu, že tehdejší kníže Břetislav I. daroval kaplo a jeskyni s celým okolím Ostrovskému klášteru benediktinů. Ti tam poslali několik mnichů a místo kaple nechali postavit kostel, který se stal známým pod jménem

S. Johannes in Spelunca (Sv. Jan v jeskyni).

Úcta k svatému Ivanu neupadla ani za pozdějších bouřlivých husitských dob. Jeho kostel, jak se zdá, zůstal ušetřen, třebaže ostrovský klášter byl vypleněn. Jeho ostatky byly přeneseny a uloženy na jiném místě.

V XVI. století zbožnost a úcta k svatému Ivanu opět vzrostly zásluhou Jezuitů. R. 1498 byla uspořádána i první pražská pouť k jeho jeskyni. Tyto pouti nabývaly stále více na proslulosti. Jedné z nich se zúčastnil v roce 1612 i císař Matiaš s manželkou a celým dvorem. Jinou vykonal r. 1628 císař Ferdinand II. a po něm v roce 1635 i Ferdinand III. Úcta trvala až do zrušení benediktinského kláštera v roce 1785 za císaře Josefa II.

V jeskyni ukazují kámen, po němž prý stékala krev z rány, kterou světci zasadil pohanský pastevec. Je zde i otlučený kus skály, o kterou si prý svatý Ivan opíral hlavu ve spánku. Mnoho z ní však nezbylo. Za sedmileté války chorvatští panduři, když uslyšeli, že svatý Ivan pocházel z Chorvatska, si z ní odnášeli domů celé kusy. Před jeskyní je studánka sv. Ivana s pramenem čisté vody.

Svátek svatého Ivana připadá na 25. červen.

* * *

Prečo vyhľadávaš odpočinok, keď si sa narodil pracovať?

Priprav sa viac na trpezlivosť než na potechy. Skôr sa chystaj niesť kríž, než oplývať veselosťou.

Veď ktorý človek, i svetský, neprijal by vďačne duchovní útechu, keby ju mohol mať stále?

Lebo duchovné potechy prevyšujú všetky slasti sveta a rozkoše tela.

Všetky svetské radosti sú alebo márne alebo mrzké. Len duchovné radosti sú blaživé a čestné, lebo sú zrodené z cností, a sám Boh ich vlieva do duší.

Ale tieto duchovné radosti nikto nemôže požívať stále, ako by si želal, lebo pokušenie neustáva na dlho.

No nebeskému navštíveniu veľmi je na úkor falošná sloboda ducha a prílišná sebadôvera.

Boh dobre robí, že dáva milosť útechy; ale človek nerobí dobre, že sa za všetko neodsluhuje vďačnosťou

Preto nemôžu v nás plynúť dary milosti, lebo sme nevďační ich pôvodcoví, a nestaráme sa, aby všetko, čo sme dostali, plynulo zasa k svojmu pôvodnému prameni.

(NASLEDOVANIE KRISTA)

* * *

M A R I A - MATKA KRISTOVA A MATKA CÍRKVE

Ona se tak nazývá "spoluvykupitelkou".

Tak tedy ta, která byla tělesnou matkou naší Hlavy, bolestí a slávou získala nový titul duchovní matky všech jejích údů. Ona svými mocnými přímluvami způsobila, že Duch našeho božského Vykupitele, daný Církvi už z kříže, sestoupil na Hod Boží svatodušní v podobě zázračného daru na nově založenou hierarchii. Ona, pravá královna mučedníků, nesla s odvahou a důvěrou těžké břemeno svých muk a útrap, a proto víc než všichni věřící "doplnila to, co ještě zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap.... k prospěchu jeho těla, to je Církve"; a neustává prokazovat tajemnému tělu Kristovu, zrozenému z otevřeného srdce Spasitele, touž mateřskou péči a starostlivou lásku, s níž obcerstvovala a živila svým mlékem Ježíška v jeslích (enc. O tajemném těle).

Ona se také nazývá "prostřednicí všech milostí",

protože spojením s Kristem dosahuje skvělé vznešenosti přesahující vznešenost kteréhokoliv jiného tvora. Spojením s Kristem se jí dostává královského práva volně nakládat s poklady království božského Vykupitele. Její spojení s Kristem konečně dodává jejím mateřským přímluvám u Syna a jeho Otce nevyčerpatelné účinnosti.

Koná-li božské Slovo zázraky a rozdává-li milosti prostřednictvím své lidské přirozenosti, užívá-li svátostí a světců jako nástrojů lidské spásy, proč by nemělo použít své nejsvětější matky k tomu, aby nás obdařilo plody vykoupění? (enc. O královské důstojnosti Mariině).

* Proč se Maria nazývá matkou Boží?

Maria je matkou Boží, protože druhá božská Osoba z ní převzala svou lidskou přirozenost: Maria dala Ježíši to, co každá matka dává svému dítěti. Avšak Osoba, která se stala jejím synem, není osoba lidská, ale božská. Osoba, jíž se stala matkou, je Bůh. Proto je opravdu matkou Boží.

* * *

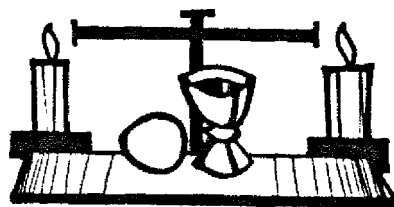
Bože, stvoř mi čisté srdce a obnov ve mně ducha vytrvalosti, nezavrhuji mě od své tvářš a neodmítej mi svého ducha svatosti, vrať mi radostze své přízně a posiluj mě duchem vladařské odpovědnosti: chci tvé cesty ukazovat chybujícím a hříšní se budou obracet k tobě.

(Žalm 50: 12-15)

* * *

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

M Y S L Y na M Š E S V .

1. - Za zemř. rodiče Bartůnkovy - syn Radomil
- Za manžele a děti Roberta Goodwin - paní Aloisie Lukšová
2. - Za živou a zemř. rodinu Bílkovu z obou stran - rodina Bílkova
3. - Za zemřelého tatínka Josefa Krajču - rodina Krajčova
- Za zemřelého bratra Jana a za celou rodinu - rodina Filova
- Za živou a zemřelou rodinu Řehůřkovu z obou stran
4. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání, a na úmysly paní Anny Trlicové
- Za zemřelého Jana Filípka - rodiny Petrášova a Johnes
5. - Za zemřelou sestru Annu Srubjanovu - manželé Frank a Agnes Okénkovi
- Za zemřelého Jana Filípka - jeho strýc Frank Hindra s rodinou
6. - Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová
- Za Raymunda Lukšu a jeho manželku - paní Aloisie Lukšová
7. - Za Julii Lukšovu - paní Aloisie Lukšová
- Za zemřelého Jana Filípka - paní Anna Chmelová
8. - Za syna Jeníka, jeho manželku a za celou rodinu - paní Anna Trlicová
- Za zemřelého Otakara Cericha - jeho manželka
9. - Za zemřelého Ing. Josefa Měrku a živou a zemřelou rodinu Měrkovu z obou stran - manželka a děti s rodinami
10. - Za zemřelou tetičku Mary Filovu - rodina Filova a Petrášova
- Za živou a zemřelou rodinu Řehůřkovu z obou stran
- Za dva bratry: Joe a Emila Slováčkovy - paní Aloisie Lukšová
11. - Za zemřelou Marii Baborovu - její manžel
- Za zemřelou Mary Filovu - pan Frank Hindra s rodinou
12. - Za Dp. Emila Slováčka - paní Aloisie Lukšová
- Za zemřelou Mary Filovu - rodina Kubelkova
13. - Za zemřelého Otce Dra. Antonína Šuránka - paní Jelena Rennerová
- Za zemřelého Dra. Antonína Burdu - paní Jelena Rennerová
14. - Za zemřelou Marii Šurlákovu a syna Imricha - rodina Kovačikova
- Za Dp. Františka Kovandu - paní Aloisie Lukšová
15. - Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
- Za zemř. tatínka Jana Petličku a za zemř. bratra - pan Jan Petlička
- Za zemřelého Dra. Karla Štekra - jeho manželka s rodinou
16. - Za naše drahé a milované - živé i zemřelé tatínky
17. - Za zemřelého Ludevíta Čamaja - manželé Pristicovi
- Za zemřelou Mimi Kohoutovu - její manžel a děti s rodinami
18. - Za zemřelé Marii a Imricha Šurlákovy - rodina Kovačikova
- Za zemřelou Josephine Krsičkovu - paní Mary Cerichova
- Za živou a zemřelou rodinu Řehůřkovu z obou stran
19. - Za zemřelou Marii Janšákovu - manželé Drahomíra a Pavel Blaho
- Za Dp. Štefana Draka - paní Aloisie Lukšová
20. - Za zemřelého Vladimíra Pošustu - jeho manželka a děti s rodinami
- Za zemřelého tatínka - paní Helena Stachová

20. - Za živou a zemřelou rodinu Javorovu - manželé Javorovi
21. - Za Helenku a matku Albínu Slováčkovy - paní Aloisie Lukšová
- Za zemřelé Jana Filipka a Mary Filovu - manželé Štefan a A. Zářišovi
22. - Za zemřelého Oldřicha Doležala - rodina Bílkova
- Za zemř. John Zariše a jeho rodiče Štefana a Máriu - manž. Zářišovi
23. - Za zemřelou Františku Konyn - manželé Pavlicovi a manželé Smrčkovi
24. - Za zemřelou rodinu Vaskovu z obou stran - manž. Anna a Frank Vaskovi
- Za zemřelého Jána Filipka - Mr. and Mrs. Saur Barone
- Za zemřelého Pavla Topenčíka - pan Jenda Sukop
25. - Za zemřelou Annu Srubjanovu - manželé Frank a Anna Vaskovi
- Za zemřelého Jána Filipka - pan a paní Joe Fila
26. - Za zemřelého Štefana Mošovského - paní Mary Zářišová
- Za zemřelé rodiče Dra. a Františku Piskáčkovy a za zemřelý rod Drch-
kovských z Lidic - Dr. Vlad. Piskíček
27. - Za živou a zemřelou rodinu Čadovu - manželé Javorovi
- Za zemřelého Jána Filipka - manželé Frank a Agnes Okénkovi
28. - Za zemřelou Annu Srubjanovu - rodina Filova a Petrášova
- Za zemřelého Jana Filipka - paní Vlasta Macků
29. - Za Boží pomoc a požehnání na společnou cestu životem novomanželům
Poláškovým - manželé Paškovi
- Za živou a zemřelou rodinu Řehůrkovu z obou stran
30. - Za zemřelé rodiče Krupkovy a Flamíkovy - manželé Krupkovi

ZEMŘELI: Ladislav Dvořáček, Dr. Václav L. Holý, Meri Drobný, Karel Zajíc, Ján Badinský a panu Janu Petličkovi bratr. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: ABYS NÁM ŠTASTNĚ SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝMI DOPŘÁL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!

! M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N Ě !

Milovaný Msgr. Štefan J. Hudáček slaví ZLATÉ KNĚŽSKÉ JUBILEUM.

Dr. Adolf Klímek DEVADESÁTKU, pan Louis Buček OSMEDESÁTKU, paní Božena Šeborová a Msgr. Dr. Petr Lekavý PĚTASEDMDESÁTKU, pan Jan Skopal SEDMDESÁTKU a Dr. Jiří Veselý ŠEDESÁTKU. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl Boží ochranu a hojně požehnání.

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10 hodin ráno u Panny Marie Karmelské

v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke svaté zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu. Od 23. žervna do 8. září NEJSOU SNÍDANĚ.

Jiřina Fuchsová: ČESKÝM BĀSNÍKŮM

Procházeti se
všemu a všem temnotám navzdory
zahradou vašich veršů -

Ach krvi

Rode

Cesto

Bezčasí!

A neuhýbat z cesty

z Cesty

Ani těm

kdož by se tisíckrát na špičky postavili
jedovou slinou nedošplíchnou dál
než ve tvář vlastní -

Je moc

a čas

je trhů hemžení - -

Leč Jest

i výheň

Bezčasý plamen Krásy

a Jeho pohled

nás denně provázející

A Láska

jež posléz

nechvějící se rukou

pozvedá roušku aby setřela

i slinu

s cizí bezlaskavé

tváře - - -

SPOMIENKA NA OTCOV

Meno Otec, s úctou vyslovené, vždy dalo
mi cítiť radosť, odvahu, skromnosť i
obete - pre nás, pre rodinu prinesené -

Otcova to ruka bola, - plná
mozoľov, čo žehnala náš Bo-
ží chlieb . . . ta ruka čo
v dennej práci pre nás dre-

la, a večer, v rodinnom kruhu, s láskou a
nežným pohľadením, rozdavala deťom zaslúženú
odmenu.

Spomeňme si dnes - otcom našim zasvätený deň
- a ukážme im svoju lásku a oddanosť.
Tým, čo máme vókol seba, čo i len vďačným
pohľadom - či vďačným slovom, ruky dotykom -
bude iskrou povzbudenía. - Tým, čo dielo
svoje medzi nami skončili - povolání od Boha
nech malá spomienka vďaky, prosby a lásky
kratkou modlitbou úcty je vyjadrená . . .

(K.K.)

OTČE NĀŠ...

* * *

MODLÍM SE ZA TEBE

Kristus Pán se často modlil. I když měl mnoho
práce, odcházel v noci do samoty, na hory, a
tam se kolikrát modlil až do rána.

Zač se Kristus Pán modlil? Nebo za koho?
Při rozloučení s apoštoly při poslední veče-
ři to prozradil. Řekl, že se modlí za apoš-
toly. Ne za celý svět, ale za ty, kteří jsou
mu blízcí, kteří jej mají rádi a které i on

má rád. Modlil se Kristus Pán tehdy i za tebe? To musíš vědět ty sám. Máš Krista Pána rád a může on mít rád tebe? Jsi mu opravdu blízky?

Jistě se za tebe modlí a vždycky bude modlit matka a otec. Možná i někdo z kamarádů. I to je dobré a musíme být rádi, když se za nás někdo modlí

Ale Kristus Pán je víc a jeho modlitba nade všechno. Jak se modlil za "své" při poslední večeři, tak se za "své" modlí i při každé mši svaté.

Vždyť je to opakování poslední večeře.

Jsi alespoň v neděli s Kristem u oltáře, patříš mezi ty jeho, kteří pravidelně přicházejí?

- Otec František

* * *

D O N B O S K O

- Zakrátko sa dožijeme dvoch veľkých udalostí, ktoré svojím účinkom zaľahnú na spravodlivých i nespravodlivých - oznámil svojim priateľom. A 9. januára 1878 umrel náhle a nečekanane kráľ Viktor Emanuel na Kvirináli. Hneď 7. februára zasa rozletela sa smutná zpráva po celom svete, že Pius IX. umiera. A veľký pápež v ten istý deň po večer o 5. hodine 40 minútach aj umrel. Ešte i v

poslednej chvíli pred smrťou spomínal Don Boska. Don Boskovo srdce krvácalo nad jeho úmrtím lebo v Piovi IX. stratil otca a priateľa. Ach, čo všetko by bol za to dal, keby mu boli dopriali navštíviť ho v jeho chudobnej izbe, ktorú tak dobre poznal, aby sa tam mohol hodiť vo vrúcnej modlitbe na kolená pred postelou umierajúceho! Alebo keby mu bol mohol aspoň pár dní pred smrťou vysloviť svoju nezlomnú vernosť a povďačnosť.

No malé duše mávajú malé žiale, a veľké duše veľké žiale.

Ale Don Boskova vernosť bola mocnejšia ako smrť. A čo nemohol vykonať kým pápež žil, nahradil po jeho smrti. Veľká mramorová socha Pia IX. v chráme sv. Jána v Turíne a v chráme Božského Srdca v Ríme tlumočí Don Boskovu detinskú lásku, oddanosť a povďačnosť k najväčšiemu dobrodincovi saleziánov.

Pár dní po smrti Pia IX. armáda robotníkov pripravovala konklávne cely pre kardinálov a ich sprievodcov. Don Bosko bol vo Vatikáne a vybavoval si tam po pápežských úradoch jedno-druhé. Na rohu chodby stretol sa náhodou s kardinálom Joachimom Peccim, komorníkom sv. Cirkvi. Ostal stáť. Zadíval sa na kardinála, potom pokľakol a povedal:

- Dovoľte, Eminencia, aby som vám smel pobožkať ruku.
- Kto ste a prečo to robíte?
- Som nepatrný kňaz a dnes bozkávam vašej Eminencii ruku s tým presvedčením, že o pár dní budem môcť pobožkať už vašu nohu.
- To nie. Za to sa nesmiete ani modliť. To vám zakazujem.
- Eminencia, nesmiete mi zakazovať modliť sa za to, čo je Bohu milé.
- Ak sa budete modliť na ten úmysel - zdôrazňoval kardinál prísnejšie

a rozhodnejšie - som nútený zakázať vám to cenzúrou.

- Eminencia, nemáte ešte právo sťahovať ma cirkevným trestom. A keď budete mať tú moc, vtedy sa pred ňou pokorne skloním.

- Ale kto ste predsa, že hovoríte tak smelo?

- Som Don Bosko.

- Á tak! No dosť. Teraz nie je čas na vystrájanie žartov.

Rozišli sa teda. Každý išiel svojou cestou. O týždeň neskôršie, t.j. 20. februára bol kardinál už pápežom, ktorý, ako vieme, slávne a dlho panoval pod menom Lev XIII.

(Alberti - Jur Koza-Matejov: DON BOSKO)

Josef Lada:

D Ě T E M

Žežuličko, kde jsi byla,
žeš tak dlouho nekukala?
Kuku, kuku! Kuku, kuku, kuku!

„Seděla jsem na jedličce,
vořala jsem na myslivce:
Kuku, kuku! Kuku, kuku, kuku!
Kuku, kuku! Kuku, kuku, kuku!“

